

LBRIS

We know
books

michael morpurgo

❧ Beowulf ❧

Ilustrații de
Michael Foreman

Traducerea din limba engleză de
Alina Popescu

nemi

CUPRINS

MULȚUMIRI

11

NOTA TRADUCĂTORULUI

13

BEOWULF și GRENDEL,
MONSTRUL NOPTII

15

BEOWULF și SCORPIA-MĂRILOR

63

BEOWULF și
BALAURUL-ADÂNCURILOR

98

LBRIS

We know
books

**BEOWULF și
GRENDEL,
MONSTRUL
NOPTII**

Plecați urechea și cu luare-aminte mă ascultați, prieteni, căci vă voi istorisi o poveste ce spusă este de o mie de ani și chiar mai bine. O fi ea poveste veche, dar, după cum veți descoperi, ne tulbură și ne înspăimântă și astăzi la fel de mult ca pe strămoșii noștri, fiindcă tot ne mai temem de răul care pândește în întuneric și dincolo de el. Știm cu toții că vine o vreme când, fiecare în felul său, trebuie să-și înfrunte temerile și să se lupte cu un monstru al nopții care, de ar putea, la cel mai mic prilej ne-ar năvăli în case și în suflete.

Așa că dați anii înapoi, până către veacul al V-lea după nașterea lui Hristos, și veniți cu mine peste marea cea mare, către țărâmurile Nordului pe care astăzi le cunoaștem drept Suedia, Norvegia și Danemarca, spre străvechile ținuturi vikinge ale danilor și geaților¹, angliilor și iuților². Acestea vor fi timpul și locul în care se va depăna povestea noastră de curaj și cruzime,

¹ Un trib germanic din partea de nord a Suediei.

² Un trib germanic originar din peninsula daneză Iutlanda, ai cărui membri au migrat în Britania, devenind, alături de angli și saxoni, strămoșii englezilor de astăzi.

în care viteazul Beowulf se va lupta cu puterile întunericului, întâi cu mârșavul monstru Grendel, apoi cu cotoaroața de maică-sa și, în sfârșit, cu temutul balaur din adâncuri.

Povestea începe așa cum încep toate poveștile, adică înainte de a începe, căci există întotdeauna o mamă înainte de altă mamă și un rege înainte de alt rege. În Dania¹, toate marile căpetenii, vlăstarele de viță nobilă ale marelui și bunului rege Scyld, îi călcau pe urme, rămânând neclintite în fața dușmanilor și credincioase prietenilor. Regatul înflorea și din cuceririle lor se îmbogățea, astfel că poporul trăia în bunăstare și fericire. Temut de vrăjmași, iubit de prieteni, regatul danilor a ajuns la măreție și putere în lume.

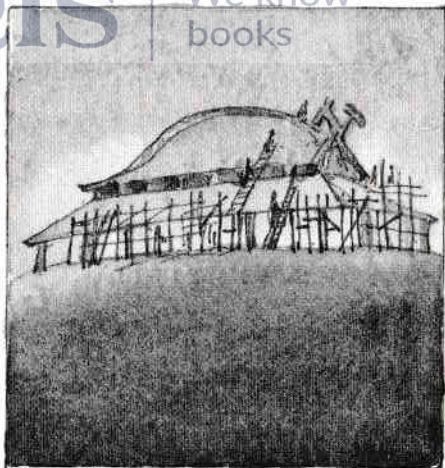
Apoi a venit la tron Hrothgar, fiul bătrânului rege Healfdene, strănepot al lui Scyld, sortit să fie cel mai strălucit rege-războinic dintre toți. Aprig în lupte, Hrothgar s-a întors din războaiele lui de cucerire cu mai multe comori decât se văzuseră ori se visaseră vreodată în Dania. Cum era însă și darnic și bun părinte poporului său,

¹ Danemarca.

acesta îi dădea întotdeauna și cu bucurie ascultare. Auzind de strălucitele lui victorii pe câmpul de bătălie, tot mai mulți războinici veneau să i se alăture. Le părea, cum îi părea și lui, că puterea și bogăția regelui danilor aveau să fie fără de sfârșit. Regatul era la adăpost de dușmani, iar oamenii se încălzeau la focul din vatră și mâncau pe săturate. Era, în adevăr, un tărâm al dulcii mulțumiri.

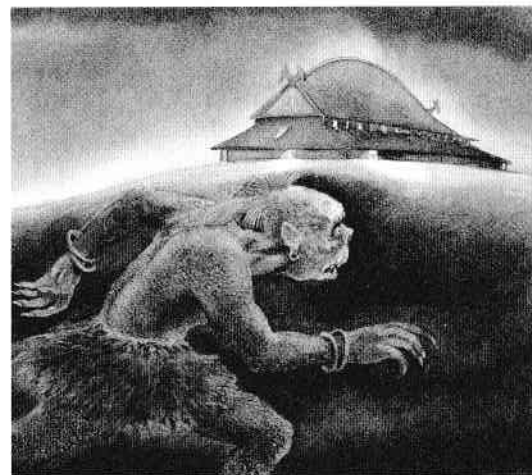
Spre a sărbători acești ani de belșug și înflorire, Hrothgar a hotărât să înalțe pentru poporul lui o uriașă sală de ospete¹. Trebuia, a poruncit el, să fie mai mare și mai frumoasă decât orice palat ridicat vreodată. S-a folosit doar lemn din cel mai bun, și-au fost tocmiți meșterii cei mai iscusiți. La chemarea lui Hrothgar, aceștia s-au adunat de pe tot cuprinsul Daniei să ajute la înălțarea mărețului palat, astfel că el a fost gata cât ai clipi. Și era mai falnic decât își închipuise regele că ar putea fi. În chip de mulțumire, Hrothgar a împărțit

¹ În original *mead-hall*, aceasta era o construcție cu o singură uriașă încăpere destinată ospetelor. Începând cu secolul al V-lea, tot aici locuiau și regele și războinicii acestuia. Pentru traducerea de față, am alternat „sală de ospete” cu „palat”.

tuturor inele și brățări din aur strălucitor. Niciun rege nu s-ar fi putut arăta mai binevoitor, niciun supus mai mândru și mai fericit. Seară de seară au petrecut în Heorot și au ascultat muzica harpei și cântul bardului¹. Și-n fiecare seară, poetul

¹ Cultura vechilor popoare germanice era în întregime orală, istoria și legendele fiind transmise prin intermediul poveștilor, al poemelor recitate pe muzică, atât în casele oamenilor, cât și la curțile regilor sau nobililor. Poemele erau caracterizate mai ales prin folosirea intensă a aliterației, dar și printr-un mijloc stilistic numit *kenning*, o sintagmă cu valoare simbolică, prin care se numește fără a numi. De pildă, „furtună de săbii” face referire, în mod indirect, la o „bătălie”. Adesea aceste sintagme conțineau trimiteri la mitologia nordică și la străvechi legende, pentru a le înțelege publicul având nevoie de bune cunoștințe anterioare.

le spunea povestea pe care toți îndrăgeau s-o audă: despre cum Domnul a făcut pământul cu toate frumusețile sale, cu munții și pajiștile, cu mările și cerul; cum a făcut soarele și luna să îi dea lumină, grânele și copacii să crească din el; cum a dat ființă și a suflat viață în toate jivinele care se târăsc, se furișează ori se mișcă pe uscat, în mare sau prin văzduh. Și pe om tot El l-a făcut, să își ducă zilele în acest rai. Împrejurul focului din vatră toți ascultau povestea depănată de bard, vrăjiți, subjuțați și fermecați.

Însă nu doar ei ascultau. Dincolo de zidurile Heorotului, în umbră și-ntuneric pândeau un dușman venit din însuși iadul, monstrul Grendel,